

COMMISSIE REGELDRUK BEDRIJVEN

De onafhankelijke Commissie Regeldruk Bedrijven zet vermindering regeldruk voor ondernemers bij de overheid op de kaart

Aan de staatssecretaris van Financiën
Mr. drs. J.C. de Jager
Korte Voorhout 7
2511 CW 's-GRAVENHAGE

's-Gravenhage, 29 oktober 2009

Onderwerp:
Advies afschaffing loonbelastingverklaring

Geachte heer De Jager,

Bij indiensttreding van nieuw personeel moet de werknemer een loonbelastingverklaring invullen en ondertekenen. Op de loonbelastingverklaring geeft de werknemer aan of hij wil dat de werkgever de loonheffingskorting toepast. De werkgever is vervolgens gehouden - naast het vaststellen van de identiteit van deze werknemer en het bewaren van een kopie van het identiteitsbewijs in de loonadministratie - deze ondertekende loonbelastingverklaring in zijn loonadministratie op te nemen.

Met het wetsvoorstel Paarse Krokodil werden per 1 januari 2007 de vormvoorschriften voor de loonbelastingverklaring afgeschaft. Daarmee is het verplichte standaardformulier losgelaten. De administratieve verplichting is echter blijven bestaan. De administratieve last is er - daar waar de "beleving" telt - dus niet mee weggenomen. De verplichting wordt door werkgevers nog steeds ervaren als een vorm van onnodige administratieve rompslomp.

Daarbij komt dat als een juist ingevulde en ondertekende loonbelastingverklaring in de salarisadministratie ontbreekt, de werkgever wordt geconfronteerd met een naheffing en een boete op basis van het anoniementarief. Dit gevolg staat naar de mening van de Commissie niet in verhouding tot het administratieve manco.

De Commissie Regeldruk Bedrijven pleit er daarom voor om de loonbelastingverklaring af te schaffen.

Huidige verplichting en handhaving

De werkgever moet in zijn/haar administratie beschikken over een door de werknemer ondertekende en gedagtekende vormvrije verklaring waarop naam, adres, woonplaats, geboortedatum en sofinummer vermeld zijn. Daarop moet door de werknemer worden aangegeven of de loonheffingskorting wel of niet moet worden toegepast. Deze verklaring moet tot vijf kalenderjaren na het jaar waarin het dienstverband is geëindigd worden bewaard.

Als later bij onderzoek door de Belastingdienst blijkt dat voor een (vroegere) werknemer een dergelijke verklaring ontbreekt of dat deze niet aan alle gestelde eisen voldoet, dan legt de belastingdienst een naheffing op aan de werkgever op basis van het anoniementarief plus een boete. De jurisprudentie laat zien dat dit het geval kan zijn als er al een handtekening op de verklaring ontbreekt of niet herkenbaar is. De verplichting strekt derhalve niet alleen tot het proces van

invullen, innemen en opbergen van de verklaring, maar ook tot uitgebreide controles op het proces.

Naast de ervaren regeldruk is het financiële risico, zoals hiervoor aangegeven, voor de werkgever zeer groot. Een belangrijke constatering hierbij is dat de Belastingdienst in veel gevallen niets is misgelopen. Achteraf is namelijk altijd vast te stellen dat:

- de identiteit van de werknemer correct is vastgesteld, zodat geen sprake is van illegale arbeid of zwart werk;
- de verschuldigde loonheffingen juist en volledig zijn afgedragen.

Hierbij komt dat de gevolgen voor zowel de Belastingdienst als de werknemer relatief klein zijn. Een eventueel voor- of nadeel vanwege het niet juist toepassen van de loonheffingskorting wordt namelijk - al dan niet via een voorlopige aanslag - altijd gecorrigeerd via de inkomstenbelasting.

Paarse krokodil

Bij de wetwijziging van 2007 werd opgemerkt dat, als er geen verklaring van de werknemer in de administratie van de werkgever is opgenomen, de heffingskorting niet mag worden toegepast. De praktijk is echter anders gegroeid. De Belastingdienst stelt namelijk de eis dat de werkgever over een verklaring van de werknemer beschikt waarin deze aangeeft of de loonheffingskortingen wel of niet moeten worden toegepast. Dit betekent dus dat er voor iedere werknemer een verklaring moet zijn, ongeacht wat er op staat aangegeven.

Het doel hiervan is te voorkomen dat bij een dubbel werkgeverschap of samenloop met een uitkering, er te weinig loonbelasting is ingehouden. Het is vervelend voor de werknemer als er later bij de inkomstenbelastingheffing een - schuld blijkt te bestaan waar hij niet op gerekend had. De vraag is of dit uitsluitend is te voorkomen door altijd een loonbelastingverklaring te eisen.

Naar de mening van de Commissie is dat niet het geval. Het is voor een werknemer altijd mogelijk om bij meerdere werkgevers de loonheffingskorting te laten toepassen, al dan niet bewust. De verplichting van een loonbelastingverklaring blijft daarom een Paarse Krokodil.

Vermindering regeldruk

De Commissie Regeldruk Bedrijven pleit ervoor om de huidige formele verplichting af te schaffen.

Om administratieve lasten daadwerkelijk te verlichten moet de verplichting afgeschaft worden voor de grootste groep. De Commissie begrijpt dat ongeveer 95% van de werknemers één werkgever heeft. Dit percentage is mede gebaseerd op de "nulmeting administratieve lasten" die is uitgevoerd door het EIM. Hierin staat dat jaarlijks slechts 2% van de werknemers bij de werkgever meldt dat de loonheffingskorting niet meer moet worden toegepast. De grootste groep werknemers heeft dus recht op toepassing van de heffingskorting door de werkgever. Wij stellen voor dat dit dan de hoofdregel is.

Deze denkwijze leidt ertoe dat een zeer beperkt aantal werknemers met meerdere werkgevers bij één van hen een verzoek indient om de heffingskorting niet toe te passen. Dit betekent een belangrijke vermindering van administratieve lasten.

Daarbij merkt de Commissie op dat doorgaans de werkgever de werknemer bij indiensttreding informeert over de toepassing van de loonheffingskorting om ervoor te zorgen dat werknemer niet ongewild aan het eind van het jaar met een belastingschuld komt te zitten. Daarmee wordt uiting gegeven aan het vertrouwen dat werkgevers uit zich zelf trachten te voorkomen dat hun werknemers in financiële problemen komen.

Voor werknemers die bewust ten onrechte loonheffingskorting laten toepassen bij meerdere werkgevers, zal de situatie niet veranderen. Voor werknemers waarvoor toch onbedoeld bij twee werkgevers de loonheffingskorting wordt toegepast kan de polisadministratie van de Belastingdienst voorzien in een tijdige signalering en bericht naar de werknemer en eventueel gepaste maatregelen via de (voorlopige) aanslag inkomstenbelasting.

Aanvullend hierop zou het bij samenloop van een dienstbetrekking met een uitkering, de uitkerende instantie moeten zijn die rekening houdt met de uitzondering, namelijk het niet toepassen van loonheffingskorting. Daarmee wordt voorkomen dat de werknemer bij de werkgever moet aankloppen.

Samenvattend luidt het advies van de Commissie Regeldruk Bedrijven:

- Schaf de loonbelastingverklaring af.
- Laat werkgevers altijd de loonheffingskorting toepassen.
- In voorkomende gevallen kan de werknemer één van zijn werkgevers verzoeken de loonheffingskorting niet toe te passen.
- Laat de polisadministratie van de Belastingdienst de werknemer signaleren als bij twee werkgevers de loonheffingskorting wordt toegepast.

Hoogachtend,

Namens de Commissie Regeldruk Bedrijven,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'W' followed by a smaller, more fluid signature.

Mr. B.E.M. Wientjes
Voorzitter

Een kopie van deze brief is gezonden naar de minister president en naar de staatssecretaris van Economische Zaken.